Р Е Ш Е Н И Е
№ 2176

гр. София, 01.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 01.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова
ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **14091** по описа за **2012** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Н. Я. И. срещу Решение от 05.10.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав по НАХД № 16630 по описа за 2011г. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № К-25424/30.03.2011г., издадено от Директора на СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба" в размер на 450 лева за нарушение на чл.315, ал.1, предл. 2-ро от Кодекса за застраховането.

Недоволен от решението касаторът го обжалва като неправилно и незаконосъобразно, по съображения, че в хода на съдебното производство не са събрани всички необходими и относими доказателства въз основа, на които съдът следва да постанови акта си, с оглед неговата правилност и законосъобразност. Твърди се, че е допуснато съществено процесуално нарушение като не е изяснена собствеността на автомобила, управляван от нарушителя, с оглед което не е изяснено и качеството, в което е наказан, с което е нарушено правото му на защита. Моли съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно и

своевременно призован, не изпраща представител.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.
Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.
След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:
За да постанови атакуваното съдебно решение, районният съд е установил относимите към спора факти, като е приел от правна страна, че актът за установяване извършването на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление, съдържат изискуемите реквизити. Същите са съставени от компетентни органи в рамките на сроковете, установени с разпоредбата на чл.34 ЗАНН. Въз основа на така установеното съдът е приел, че правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на санкционираното лице за извършеното от него нарушение на чл.315, ал.1, предл.2-ро КЗ – за управляване на моторно превозно средство, във връзка с чието използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Тези изводи съдът е обосновал въз основа на установената от него фактическа обстановка, а именно: на 26.02.2011г. около 15.50 часа касаторът, движейки се по главен път Е-80 от [населено място] по посока [населено място], управлява лек автомобил марка „Опел", модел „Кадет" с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на Е. Н. И., като на ул."10-А" в[жк]от проверяващите е установено, че касаторът управлява автомобила без сключен договор по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите" за 2011г. На съответното място на предното стъкло на автомобила нямало залепен стикер.
В хода на проведеното съдебно дирене не е установено да е сключен договор, такъв не е представен, с оглед което районният съд е приел констатациите на проверяващите за съответстващи на описаното в АУАН и НП.
Решението е правилно.
Въз основа на събраните по делото доказателства съдът е приел, че деянието е доказано от обективна и субективна страна, както и че е подведено правилно под съответната санкционна норма.
Тези изводи се споделят изцяло от касационната инстанция в настоящия и съдебен състав. Неоснователно е възражението в касационната жалба, че не са установени всички релевантни към делото доказателства. По делото е установено чия собственост е автомобила, управляван от санкционираното лице, като неговата отговорност е ангажирана за това, че управлява МПС, а не за неизпълнението на това задължение във връзка с притежанието на превозното средство.
Съгласно разпоредбата на чл.315, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането физическо лице, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка по чл.249, т.1 или 2 или което управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 до 600 лева.
Решението е валидно, допустимо и правилно. При постановяването му не са

допуснати твърдяните в касационната жалба съществени процесуални нарушения, правилно е приложен и материалният закон, с оглед което не са налице основания за отмяната му.
Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.10.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав по НАХД № 16630 по описа за 2011г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: 1. 2.